

Czytania: (Hbr 10, 11-18); (Ps 110 (109), 1b-2. 3-4); Aklamacja; Ewangelia Mk 4, 1-20

Autor listu do Hebrajczyków kontynuuje swoje rozważania na temat kapłaństwa i cały czas podkreśla, że ofiary za grzech składane według starego prawa, nie mogły zgładzić grzechów. To zgładzenie grzechów dokonało się przez doskonałą ofiarę Jezusa Chrystusa. On pokonał zło i grzech, śmierć i oczyścił grzeszną ludzkość i udoskonił i uświęcił tak aby wszyscy mogli odnaleźć Boga i Jemu służyć. Jezus otworzył nam drogę do nieba i tę drogę przygotował i On wskazał, nadał nowy kierunek naszemu życiu tj, ku życiu wiecznemu w Królestwie Niebieskim. Autor ponownie posługuje się cytatem z księgi Jeremiasza (31,33n.), chociaż tego nie mówi, jedynie mówi, że „daje nam świadectwo Duch Św.” przez co daje sam świadectwo, że już w ST działał ten sam Duch św. wtedy dawał natchnienie prorokowi Jeremiaszowi teraz nam wszystkim. Duch św. przypomina nam o tym prawie Bożym, które jest w naszym sercu i umyśle. Pan Bóg sam nas uzdolnił do czynienia dobra do rozpoznawania właściwej drogi w życiu czasem tych wskazówek musimy szukać we własnym wnętrzu. Dzięki ofierze Chrystusa wszystkie grzechy i nieprawości Pan Bóg puszcza w niepamięć, dlatego gdzie jest ich odpuszczenie tam już więcej nie zachodzi potrzeba ofiary za grzechy, nie ma potrzeby zachowywania rytów ofiarniczych starego prawa.

Prośmy Pana Boga, byśmy potrafili to Jego prawo odkrywać w naszym wnętrzu, sercu i umyśle, a z drugiej strony, byśmy zawsze byli zdolni do słuchania słowa Bożego, w pełnej wolności od trosk, ułudy, żądz tego świata.

o. Wiesław Jonczyk SJ